

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Aşağıdaki sorularımın Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanı Mahinur Özdemir Göktaş tarafından Anayasa'nın 98'inci ve TBMM İçtüzüğü'nün 96'ncı ve 99'uncu maddeleri gereğince yazılı olarak cevaplandırılmasını arz ederim.

Serhat EREN
Diyarbakır Milletvekili

Kumar, bireylerin yaşamını olduğu kadar aile bütünlüğünü ve toplumsal düzeni de tehdit eden bir bağımlılık türüdür. Türkiye'de 2025 yılı itibarıyla 15 yaş üstü nüfusun %10,1'i, yani yaklaşık 6,8 milyon kişi hayatında en az bir kez kumar oynamıştır. Erkeklerde oran %13,4, kadınlarda %6,8'dir. İlk kez kumar oynayanların %71'inin 15-24 yaş aralığında olması, özellikle genç nüfusun risk altında olduğunu göstermektedir.

Kumar bağımlılığı ailelerde yoksulluk, borçlanma, işsizlik, ekonomik çöküntü ve şiddet gibi ağır sorunlara yol açmaktadır. Türkiye'de boşanan kadınların %2'si boşanma sebebi olarak kumarı göstermiştir. Yargıtay kararlarında kumar, aile birliğini temelden sarsan ağır bir kusur olarak kabul edilmektedir. Kumarın ailelere verdiği zarar yalnızca ekonomik değildir; kadınlar şiddete, çocuklar ise ihmal ve istismara daha açık hale gelmektedir.

2021-2024 yılları arasında Yeşilay Danışmanlık Merkezleri'ne yalnızca kumar nedeniyle yapılan başvurular 15.624'e ulaşmıştır. Başvuruların %97'si erkeklerden oluşmuştur. Bu tablo, kumarın aile yapısı üzerindeki yıkıcı etkilerini gözler önüne sermektedir. Özellikle kadınlar, kumar bağımlısı eşler nedeniyle şiddet, ekonomik baskı ve sosyal yalnızlaşma yaşamaktadır. Çocuklar ise aile içi çatışmalar, şiddet ve yoksullaşma nedeniyle korunma ihtiyacının arttığı bir grup haline gelmiştir.

Kumarın aile yapısı üzerindeki bu ağır sonuçları karşısında, Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı'nın yürüttüğü sosyal destek politikalarının yeterliliği tartışmalıdır. Bu alanda kadınların ve çocukların korunması, aile danışmanlığı hizmetlerinin güçlendirilmesi, kumarın bir risk alanı olarak sosyal politika belgelerinde tanımlanması ve özel önleme programlarının geliştirilmesi gerekmektedir.

Bu bağlamda;

1. Son 10 yıl içinde kumarın boşanma davalarında sebep olarak gösterildiği dosya sayısı kaçtır? Bu dosyaların yıllara göre dağılımı ve sonuçları nedir?
2. Bakanlığınıza kumar nedeniyle mağduriyet yaşayan kadın ve çocuklardan yapılan başvuru sayısı nedir? Bu başvuruların yıllara ve illere göre dağılımı nasıldır?
3. Aile içi şiddet vakaları içinde kumarla bağlantılı olayların sayısı nedir? Bakanlığınız bu verileri düzenli olarak takip etmekte midir?
4. Kumar bağımlısı ebeveynlerin çocuklarına yönelik ihmal ve istismar riskinin azaltılması için Bakanlığınız özel bir program yürütmekte midir?
5. Sosyal hizmet desteği alan aileler arasında kumarın rolüne dair yapılmış bir saha araştırması veya veri çalışması mevcut mudur? Eğer yoksa Bakanlığınız böyle bir araştırma yapmayı planlamakta mıdır?
6. Kadınların kumar bağımlısı eşler nedeniyle maruz kaldığı şiddet ve ekonomik mağduriyetlerin giderilmesi için Bakanlığınızın yürüttüğü destek programları nelerdir? Bu programlardan kaç kadın yararlanmıştır?
7. Kumar bağımlılığı nedeniyle dağılmış ailelerde çocukların korunması için Bakanlığınızın yürüttüğü koruma, bakım ve danışmanlık hizmetleri nelerdir? Kaç çocuk bu hizmetlerden faydalanmıştır?
8. Yoksulluk ve işsizlik nedeniyle kumara yönelen ailelere yönelik özel sosyal destek mekanizmaları geliştirilmiş midir? Bu kapsamdaki yardım ve danışmanlık hizmetlerinden kaç aile yararlanmaktadır?
9. Kumar bağımlılığıyla mücadelede toplumsal farkındalık artırmak amacıyla Bakanlığınızın yürüttüğü kampanya, eğitim veya aile danışmanlığı çalışmaları var mıdır? Varsa kaç kişiye ulaşılmıştır?
10. Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı'nın Strateji Belgeleri ve Eylem Planlarında kumar bağımlılığı ayrı bir risk alanı olarak tanımlanmakta mıdır? Tanımlanmıyorsa, Bakanlığınız bu konuda bir düzenleme yapmayı planlamakta mıdır?